

Με την Ευρώπη; Διαχρονικά και σταθερά. Αλλά;

Ενώ ο **ευρωσκεπτισμός** στην Ευρώπη φαίνεται πως υποχωρεί δειλά και αργά, η πανδημία φέρνει ξανά στο προσκήνιο το ζήτημα της λειτουργικότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Θεσμών της, ενώ καθιστά το όραμα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης πιο επίκαιρο από ποτέ. Στη χώρα μας, **το υπαρξιακό ζήτημα της θέσης μας στην Ένωση επιλύθηκε οριστικά μετά το τραυματικό 2015** και τη μετέπειτα διαμορφωθείσα στάση σχεδόν όλων των πολιτικών δυνάμεων του τόπου, η οποία εναρμονίστηκε με το διαχρονικά μέχρι και σήμερα υψηλό ποσοστό των πολιτών που τίθενται απαραίτητα υπέρ της ευρωπαϊκής πορείας της χώρας.

Κι ενώ όσους προσπάθησαν να πείσουν τους πολίτες με έωλα εναλλακτικά αφηγήματα για να επιτύχουν την έξοδο της Ελλάδος από την Ένωση, η πραγματικότητα και το πολιτικό σύστημα τους εξέθεσε, περιθωριοποιώντας τους, το αίτημα για μια νέα, ισχυρή και αποτελεσματική Ένωση δεν θα πρέπει να σιγήσει. Η πανδημία ανέδειξε – δυστυχώς – τις σημαντικές αρρυθμίες στη λειτουργία των Θεσμών. Εξέθεσε το ευρωπαϊκό σύστημα που απέτυχε να διαμορφώσει ενιαίες πολιτικές αντιμετώπισης της εξάπλωσης του ιού. Η πολυφωνία επικράτησε ως κακοφωνία με αποτέλεσμα κάθε Κράτος-Μέλος να πράττει κατά βούληση και όργανα της Ένωσης, όπως η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αρκεστούν σε ρόλο αμιγώς συμβουλευτικό. Η παροιμιώδης αποτυχία της τελευταίας στο χειρισμό της συμφωνίας για την προμήθεια εμβολίων με

συγκεκριμένη φαρμακευτική εταιρία έφερε στην επιφάνεια τα σημαντικά προβλήματα του εκτελεστικού βραχίονα της Ένωσης και δημιούργησε τις προϋποθέσεις για μεγαλύτερη αμφισβήτησή του.

Αυτό εξάλλου δεν ήταν μυστικό για όλους εμάς τους παροικούντες την Ιερουσαλήμ. **Η γραφειοκρατία των Βρυξελλών τα τελευταία χρόνια έχει πάρει μια δυναμική μορφή, η οποία τείνει να εξαπλωθεί σε όλα τα ευρωπαϊκά όργανα.** Η απουσία ευελιξίας, οι πολυαρμοδιότητες, η υπερρύθμιση κομβικών τομέων της ευρωπαϊκής οικονομίας, η συχνή απουσία ξεκάθαρης πολιτικής δημιουργούν μια οιονεί αντιπαλότητα μεταξύ Κρατών Μελών και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία είναι αμοιβαίως ζημιογόνα. Τη στιγμή που η πανδημία αναδεικνύει πως η Ένωση μόνο ως τέτοια θα μπορέσει να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις των καιρών και να λάβει μία θέση μεταξύ των ισχυρών του κόσμου, η παραπάνω γραφειοκρατία φαίνεται πως την υπονομεύει.

Διακριτική μεταχείριση σε ρυθμιστικό επίπεδο ορισμένων Κρατών Μελών έναντι άλλων, **επιλεκτική εφαρμογή κανονιστικού πλαισίου**, διαφορετικές ερμηνείες των ίδιων νομοθετημάτων ανάλογα με τον κάθε φορά αιτούντα την ίδια ρυθμιστική έγκριση, αναίτιες καθυστερήσεις και μια ιδιότυπη προσπάθεια μεσαίας κλίμακας στελεχών να αποφασίζουν κατά βούληση διαμορφώνοντας ενίοτε -και πλήρως αναρμοδίως- πολιτική αποτελούν παραδείγματα αυτής της νέας πραγματικότητας που σχηματίζεται και τα οποία ο γράφων τυγχάνει να γνωρίζει εκ της επαγγελματικής του δραστηριότητας.

Η νέα πραγματικότητα που συχνά έχει ως «θύμα» και τη χώρα μας οφείλει να αποτελέσει **αφορμή ανασύνταξης και επαναπροσδιορισμού της λειτουργίας της Ένωσης ενόψει των δύσκολων μηνών που ακολουθούν.** Αυτό απαιτεί ανάδειξη των προβλημάτων και αποτελεσματικό διάλογο επί ίσοις όροις μεταξύ των Κρατών Μελών στο μέγα-επίπεδο αλλά και συγκεκριμένες ενιαίες πολιτικές για την αντιμετώπιση των συνεπειών της πανδημίας. Η πρωτοβουλία της Κυβέρνησης για τα ψηφιακά πιστοποιητικά εμβολιασμού είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Η επιτάχυνση του εμβολιασμού στον ευρωπαϊκό χώρο, το σταδιακό άνοιγμα των συνόρων προς τις τρίτες χώρες, η εισαγωγή περισσότερων χρηματοοικονομικών εργαλείων από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, η ουσιαστική αναβάθμιση του προσωρινού πλαισίου κρατικών ενισχύσεων για να επιτευχθεί η διάσωση σημαντικών τομέων της οικονομίας και των αντίστοιχων θέσεων εργασίας, η επαναλειτουργία του τουρισμού και η αναβάθμιση των υγειονομικών δομών είναι όλα ζητήματα στα οποία η χώρα μας μπορεί να διαδραματίσει πρωταγωνιστικό ρόλο σε ενωσιακό επίπεδο.

Πολλοί, όπως ο Αμερικανός David Corten, έχουν προβλέψει πως η Ευρωπαϊκή Ένωση θα αντιμετωπίσει παρόμοια ζητήματα όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής: «Το κενό μεταξύ των πολιτών και αυτών που λαμβάνουν τις αποφάσεις στις Βρυξέλλες, θα μεγαλώνει και αυτό θα γίνεται αντιληπτό ως έλλειμμα δημοκρατίας.» Τόσο εμείς οι ευρωπαϊστές πολίτες, όσο και οι φιλοευρωπαϊκές πολιτικές δυνάμεις πρέπει να αντιληφθούν ότι η πραγματική

αφοσίωση στο ευρωπαϊκό όραμα περνάει μέσα από τη δημιουργική κριτική και τη βελτίωση λειτουργίας των θεσμών της Ένωσης. Διαφορετικά, θα επικρατήσουν δυστυχώς – όπως έκαναν πρόσφατα στη Μεγάλη Βρετανία – οι ευρωσκεπτικιστές.

Πηγή: <https://www.insider.gr/apopseis/vlogs/159412/me-tin-eyropi-diahronika-kai-stathera-alla>